

Рівненський державний

гуманітарний університет

Студентський дайджест

Збірник наукових матеріалів здобувачів
вищої освіти

№ 3
2021

Рівненський державний гуманітарний університет
Психолого-природничий факультет

Студентський дайджест

збірник наукових матеріалів здобувачів вищої освіти

Випуск 3

Рівне, 2021

СТУДЕНТСЬКИЙ ДАЙДЖЕСТ: збірник наукових матеріалів здобувачів вищої освіти. – Випуск 3. – Рівне: РДГУ, 2021. – 150 с.

Головний редактор:

Павелків Роман Володимирович – доктор психологічних наук, професор, перший проректор, завідувач кафедри вікової та педагогічної психології Рівненського державного гуманітарного університету.

Виконавчий редактор:

Корчакова Наталія Вікторівна – доктор психологічних наук, доцент, професор кафедри вікової та педагогічної психології Рівненського державного гуманітарного університету.

Члени редакційної колегії

Немеш Олена Миколаївна – доктор психологічних наук, професор, в.о.ректора Рівненського державного гуманітарного університету.

Павелків Віталій Романович – доктор психологічних наук, професор, декан психолого-природничого факультету Рівненського державного гуманітарного університету.

Безлюдна Валентина Іванівна – кандидат педагогічних наук, доцент, професор кафедри вікової та педагогічної психології Рівненського державного гуманітарного університету.

Юрчук Олексій Іванович – кандидат педагогічних наук, доцент кафедри педагогіки і психології (дошкільної та корекційної) імені проф. Поніманської Т. І Рівненського державного гуманітарного університету

*Друкується за рішенням Вченої Ради РДГУ
(протокол № 5 від 27 травня 2021 р.)*

За достовірність фактів, дат, назв тощо відповідальність несуть автори матеріалів.

УДК 316.6:316.362.1–055.52

БАТЬКІВСТВО ТА МАТЕРИНСТВО ЯК СОЦІАЛЬНО-ПСИХОЛОГІЧНИЙ ФЕНОМЕН**Кулакевич Поліна, здобувач ОС «бакалавр»**

спеціальності 053 «Психологія», 4 курс, РДГУ

Керівник: Яцюк Н.О., канд. психол. наук, доцент

Вступ. В наш час материнство займає незначне місце в ієрархії цінностей жінки, поступово витісняючись іншими цінностями, такими як: професіоналізм, пошуки матеріального благополуччя, прагнення до гедонізму та індивідуалізації (Шнейдер Л., 2017, с.456). Сучасні теоретичні та практичні дослідження що вивчають проблему материнства підкреслюють важливість материнської поведінки для розвитку здорової та гармонійної дитини (Філіппова Г., 2011, с.28). Дослідження проблематики прийняття та усвідомлення жінкою ролі матері є особливо актуальним, оскільки це дає змогу виокремити чинники та сенситивні періоди, що можуть значно впливати на розвиток материнства. На сьогоднішній день у нашій країні інститут сім'ї зазнає кризових трансформацій, які проявляються в першу чергу в дитячо-батьківських відносинах. Суспільство перебуває на етапі переосмислення цінності сім'ї та шлюбу, в результаті чого основною проблемою сім'ї виступає згортання її репродуктивної функції та функції виховання. Згідно з даними державної інформаційно-консультаційної служби статистики, за показником рівня народжуваності Україна посідає 186-те місце. Це дуже низький показник, наприклад, на 2020 рік у країні на 1000 жителів народжується 10,5 дітей. Коефіцієнт народжуваності у 2020 році становить 1,37 дітей на 1 жінку [10]. Загальними причинами прийнято вважати економічні, соціальні, психологічні та педагогічні проблеми сімей. Так, наприклад, складне матеріальне становище сім'ї, відсутність робочих місць, низький рівень медичного обслуговування, неготовність ставати батьками, не сформованість або повна відсутність навичок виховання дітей та тощо виступають основними перешкодами на шляху формування сім'ї. Також слід зазначити, що в останні роки спостерігається тенденція зменшення народжуваності дітей у сім'ях (малодітність), а іноді повна відмова від народження дітей – відносини чайлдфрі (childfree – «вільний від дітей»).

Сучасні дослідження в рамках психології показали, що останнім часом спостерігається дефіцит батьківської любові, тобто ослаблення батьківської уваги до власних дітей. Сформована ситуація посилюється недостатнім рівнем психолого-педагогічної культури батьків, їх невмінням і небажанням усвідомлено та відповідально займатися вихованням своїх дітей. На думку дослідників (Н.В.Богачева, С.Ю.Девятих та ін.), в наш час на передній план внутрішньосімейних стосунків висувається подружжя, в той час як батьківство, соціальні зв'язки між батьками та дітьми стають другорядними. Важливим життєвим призначенням для подружжя виступає саме батьківство, а сформований та повноцінно функціонуючий інститут батьківства є показником цивілізованого розвитку суспільства. Вивченню поняття «батьківство» присвячені роботи багатьох дослідників (А.І. Антонов, С.І. Голод, І.С. Кон, Р.В. Овчарова та ін.), які вивчали батьківство в першу чергу як соціокультурний та соціально-психологічний феномен. Зазначені автори все ж вказують, що батьківство є і соціальним інститутом, тісно пов'язаним з інститутом сім'ї. Зарубіжні дослідники (М. Мід, К. Хорні, Н. Чодороу) розкривали батьківство як соціокультурний феномен, який потім детальніше вивчали окремо на прикладі батьківства та материнства. Сучасні проблеми батьківства виступають фундаментальними соціальними проблемами та потребують продовження глибокого системного дослідження як із точки зору специфіки даного феномену, процесу взаємовпливу та взаємозв'язку батьків із суспільством, так і в рамках розвитку феномену «батьківство» в майбутньому.

Метою статті: є теоретичний огляд проблеми батьківства та материнства як соціально-психологічного феномену. Аналіз сучасних напрямів дослідження материнства у

психології та характеристика основних аспектів, що впливають на формування та розвиток материнства.

Виклад основного матеріалу. У сучасній науці немає єдиного визначення поняття «сім'я», але в загальному вигляді «сім'я» визначається як мала група, основана на шлюбі або кровній спорідненості, члени якої пов'язані спільним побутом, взаємною допомогою, моральною та правовою відповідальністю, фізичною та духовною необхідністю [7]. Сім'я – це один з найважливіших елементів соціального середовища, в якому формується та розвивається особистість [2]. Сім'я являє собою багаторівневий соціально-психологічний феномен зі своїми нормами, традиціями, санкціями і умовами, що сприяють формуванню ідентичності людини. Сім'я не ототожнюється з поняттям «батьківство», якому належать функції репродукції та соціалізації дітей. В рамках процесу батьківства реалізуються ролі батьків, ролі батька та матері, дитини, сина, дочки, брата, сестри і так далі, кожна з яких має свій унікальний соціальний, правовий та економічний статус [6]. Феномен батьківства досліджується в комплексі: біологією, соціологією, педагогікою, психологією, медициною, економікою тощо. В першу чергу батьківство розглядають із біологічної позиції – як виконання людьми своєї репродуктивної функції і як варіант самореалізації батьків. На цій основі формуються первинні біологічні відносини, які визначаються кровною спорідненістю – «батьки–дитина». Материнство вивчають як складне явище, що є результатом взаємодії багатьох факторів: генетичних, біологічних, впливу родинного та соціального середовища. Материнство – це унікальний психологічний феномен, що має фізіологічні механізми, еволюційну історію, культурні та індивідуальні особливості. В кожній культурі є цілий інститут материнства, що включає в себе різноманітні способи виховання жінки як матері. Ці способи розраховані на те, що частину своїх функцій мати буде усвідомлювати, а частину – ні. В суспільній свідомості також не всі функції матері усвідомлюються, частина їх представлена у вигляді традицій, звичаїв, прикмет, забобонів тощо, проте все це разом характеризує конкретно – культурний шлях до моделі материнства, який є інструментом, що створений природою та суспільством для повноцінного виховання дитини як представника свого роду та своєї культури. Батьківство і батьківські моделі поведінки вивчаються в різних аспектах, різними школами та напрямками у психології.

В рамках психоаналізу (З. Фрейд, А. Адлер, К. Юнг, Е. Еріксон, Е. Фромм та ін.) основним завданням батьків вважається задоволення потреб дитини та збереження культурних цінностей. Підкреслюється важливість батьківської відповідальності, допомога в реалізації індивідуального потенціалу дитини. З позиції гуманістичного напрямку (А. Маслоу, К. Роджерс, Ш. Бюлер та ін.) основною функцією батьківства вважається позитивне безумовне прийняття своєї дитини та забезпечення їй тепла та безпеки, що в комплексі сприяють повноцінному розвитку Я-концепції дитини й досягненню психологічної безпеки та благополуччя. Вперше, у своїй роботі Т. Аренделла розкриває поняття «батьківство» не тільки в рамках практики виховання дітей, але і як місце батьків у соціумі. Надалі дослідники-психологи (О.Є. Алексеева, Т.А. Гурко, М.О. Єрміхіна, І.С. Кон, Р.В. Овчарова) розуміють батьківство як інтегральне психологічне утворення особистості (батька, матері), у тому числі сукупність ціннісних орієнтацій батьків, установок і очікувань, батьківських почуттів, стосунків і позицій, батьківської відповідальності та стилю сімейного виховання. Сучасні дослідники (Р.В. Овчарова, Т.П. Скрипкіна, Л.Р. Аптікієва, А.Х. Аптікієв, О.В. Кричевська, Є.О. Смірнова, О.В. Нестерова та ін.), спираючись на уявлення Е. Фромма, розуміють батьківство як складну систему, яка включає в себе два окремих компоненти: батьківство та материнство. Е. Фромм поділяв «батьківство» на батьківство та материнство та відрізняв їх умовністю та безумовністю прояву почуття любові до дитини. В рамках системного підходу у структурі батьківства та материнства Р.В. Овчарова виділяє сім взаємопов'язаних і взаємодоповнюючих компонентів [6, с. 22]:

1) Ціннісні орієнтири подружжя – це фундамент для створення сім'ї, представлений емоціями, почуттями, переконаннями та поведінковими шаблонами людей;

2) Батьківські установки й очікування – установки та цілі батьківства. Це установки подружньої та дитячо-батьківської систем, а також установки щодо образу дитини. Вказаний компонент об'єднує уявлення людей про себе як про батьків у цілому, уявлення про себе як про батьків конкретної дитини та ставлення до конкретної дитини як до своєї;

3) Батьківське ставлення – прояв емоційно-ціннісного ставлення, яке дозволяє здійснювати регулювання емоційної дистанції між подружжям і дітьми. Може проявлятися у прийнятті / відторгненні дитини, міжособистісній дистанції і т.д. В рамках цього компонента Р.В.Овчарова виділяє різні типи батьківських відносин (приймально-авторитарний тип, відштовхувальний тип, симбіотичний тип тощо);

4) Батьківські почуття – група почуттів (батьківська любов), яка виступає основою для формування емоційного благополуччя дитини, підтримки її психологічного благополуччя. Батьківські почуття – це ті почуття, які відчуває матір та/або батько при думці про дитину або під час контактування з нею. Найчастіше батьківські почуття є амбівалентними. Батьківська любов має вроджені біологічні компоненти, але в цілому батьківське ставлення до дитини є культурно-історичним феноменом, який знаходиться під впливом суспільних норм і цінностей.

5) Батьківські позиції. Проявляються в реальній взаємодії батьків з дитиною. Це система установок батьків, яка ґрунтується на їх уявленнях про батьківські ролі та образі ідеальної дитини.

6) Батьківська відповідальність. У загальному сенсі це комплекс, який проявляється у відповідальності перед суспільством і перед собою та характеризує ступінь зрілості особистості.

7) Стиль сімейного виховання.

Об'єднує всі вище перераховані компоненти та виражається в установках по відношенню до образу дитини, в очікуваннях виконання ролі від подружжя, а також в уявленнях про можливі та найбільш ефективні способи взаємодії з дитиною. Справляє величезний вплив на становлення особистості дитини. У підручнику Р.В.Овчарової [6, с.197] були виділені характеристики батьківства за певними критеріями:

1) за формою: материнство і батьківство;

2) за структурою сім'ї: батьківство в повній сім'ї, із двома батьками; у неповній сім'ї, з одним батьком, материнська сім'я;

3) за ступенем споріднення: біологічне батьківство (батьки, які виховують дитину, є рідними для нього); соціальне батьківство (дитину виховують прийомні батьки); змішаний тип батьківства (в цьому випадку прийомним є тільки один із батьків, із другим же дитину пов'язують кровні узи).

Слід відзначити, що батьківство та материнство як соціально-психологічний феномен зазнає суттєвих змін. Прагнення до рівності гендерних ролей, прагнення до отримання освіти та просування по кар'єрних сходах призводить до того, що цінність батьківства конкурує з цінностями життєвої успішності в цілому і професійною успішністю зокрема. Рішення про народження дитини в сучасному суспільстві є наслідком усвідомленого вибору.

Висновки: Феномен батьківства становить не тільки теоретичний, а і практичний інтерес. Діагностика та допомога сім'ї тісно пов'язана з виконанням батьками їх батьківських функцій, активною взаємодією батьків і дітей. Досліджування батьківства є неможливим у відриві від сукупності всіх особистісних характеристик батьків. Саме в батьківстві (материнство і батьківство) реалізуються важливі особистісні та соціально-психологічні потреби дорослих чоловіків і жінок. Якщо батьківство супроводжується нестабільною, конфліктною ситуацією, негативною емоційною атмосферою в сім'ї, то виховання дитини буде пов'язане зі специфічним, несприятливим розвитком її особистості, тому вивчення детермінант успішного батьківства є важливою психологічною проблемою та виступає основною перспективою наших подальших досліджень.

Список використаних джерел:

1. Абрамова Г.С. Практическая психология. 6-е изд., перераб. и доп. / Г.С. Абрамова [Текст]. – М.: Академический Проект, 2003. – 326 с.
2. Девярых С.Ю. Феномен родительства: социально-психологический аспект / Монография: под ред. Сониной В.А., 2005. – 104 с.
3. Кон И.С. Ребёнок и общество: уч.пособие. – М.: Гуманит.издат.центр ВЛАДОС, 2003. – 336 с.
4. Луценко Э.М., Некрасов Н.И. К вопросу о понятии «родительство» и его сущности / Учёные записки ОГУ. «2 (58), 2014. – с. 124-127
5. Макушина О.П. Склонность к различным аддикциям в современной семье / Психологический журнал. №4. – 2011.
6. Ньюфелд Г., Матэ Г. Не упускайте своих детей – Режим доступа: [<http://psykaleidoskop.ru/pdf/ROD/rod07.pdf>]
7. Овчарова Р.В. Родительство как психологический феномен: учебное пособие. - М.: Московский психолого-социальный институт, 2006. – 496 с
8. Филиппова Г. Психология материнства: Учебное пособие. М.: Изд-во Института Психотерапии, 2002.

УДК 159.924

ПСИХОЛОГІЧНЕ ДОСЛІДЖЕННЯ ФЕНОМЕНУ «ВИГНАНЦЯ» В ОСВІТНЬОМУ СЕРЕДОВИЩІ

Лата Ірина, здобувач ОС «бакалавр»

спеціальності 053 «Психологія», 4 курс, РДГУ

Керівник: Назаревич В.В., канд. псих. наук, доцент

Сьогодні поняття «відчуження» проявляється в найрізноманітніших сферах і, в основному, означає роз'єднання якогось цілого на складові елементи. Наприклад, в юриспруденції воно пов'язане з поняттям «власність» і позначає передачу майнових прав на що-небудь від однієї особи до іншому. В релігії говорять про відчуження, як про смерть індивіда, про припинення його фізичної діяльності (душа людини відчужується від його тіла, а тіло від душі). В психології ж під «відчуженням» розуміється прояв таких життєвих відносин суб'єкта зі світом, при яких продукти його діяльності, він сам, а також інші індивіди і соціальні групи, будучи носіями певних норм, установок і цінностей, усвідомлюються як протилежні йому самому.

У більш широкому сенсі під відчуженням розуміють також перетворення будь-яких явищ і відносин в щось інше, ніж вони є самі по собі, спотворення і перекручення у свідомості людей їх реальних життєвих взаємин.

Об'єкт дослідження: феномен «вигнанця», присутній в сучасній системі освіти.

Предмет дослідження: процес відчуження студентської молоді від освіти в вузі і практики його подолання.

Мета дослідження: виявити особливості процесу «вигнанця» у вищій школі, що впливають на особистість в ході його навчання, показати шляхи зниження рівня відчуження серед студентів вищих навчальних закладів.

Традицію дослідження феномену відчуження можна позначити як критичну теорію суспільства. В сучасній теорії склалися три основних концепції в розумінні того, що ж таке відчуження, які його причини і способи подолання.

Перша концепція - універсальна, або глобальна, - трактує відчуження як універсальну і вічну характеристику людського існування. З цієї точки зору, відчуження є вічною субстанціональною сутністю розвитку суспільства і являє собою відчуження від інших людей і від навколишнього світу в цілому. Таке тлумачення представляється надмірно розширювальним і є практично неприйнятним, оскільки в цьому випадку знімається сама проблема. Немає жодної проблеми, якщо вона нерозв'язна в принципі.

З М І С Т

АПОСТОЛ М. ВЗАЄМОДІЯ ПСИХОЛОГА ЗАКЛАДУ ОСВІТИ З БАТЬКАМИ В УМОВАХ ДИСТАНЦІЙНОГО НАВЧАННЯ.....	5
БАБАК А. ПСИХОЛОГІЧНА ГОТОВНІСТЬ ДИТИНИ ДО НАВЧАННЯ.....	8
БЕНДЮГ В. ПСИХОЛОГІЧНІ ОСОБЛИВОСТІ ПОВЕДІНКИ ПОДРУЖЖЯ В КОНФЛІКТІ.....	10
БЕНДЮГ В. ДОСЛІДЖЕННЯ ВПЛИВУ ТИПУ ТЕМПЕРАМЕНТУ НА ПОВЕДІНКУ ПОДРУЖЖЯ В КОНФЛІКТІ.....	13
БІЛЬ Ю. ЧИННИКИ АГРЕСИВНОСТІ МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ.....	15
БОРТНІК М. ПСИХОЛОГІЧНІ ДЕТЕРМІНАНТИ ПРОЯВІВ ІНФАНТИЛІЗМУ У ПІДЛІТКОВОМУ ВІЦІ.....	17
ВАЛАГА О. ОСОБЛИВОСТІ ФОРМУВАННЯ Я-ОБРАЗУ В РАНЬОМУ ЮНАЦЬКОМУ ВІЦІ.....	20
ГРЕБІНЕВИЧ М. ВПЛИВ ЦІННІСНИХ ОРІЄНТАЦІЙ НА ПРОФЕСІЙНЕ САМОВИЗНАЧЕННЯ СТАРШОКЛАСНИКІВ.....	21
ГУЗЕЙ А. ПРОБЛЕМИ ПРОФЕСІЙНОГО СТАНОВЛЕННЯ МОЛОДОГО ФАХІВЦЯ ПСИХОЛОГІЧНОЇ СЛУЖБИ.....	24
ГУРИНЧУК А. ГЕНДЕРНІ ОСОБЛИВОСТІ ПРОЯВУ ЛІДЕРСТВА В ЮНАЦЬКОМУ ВІЦІ.....	28
ДАНИЛЯК К. ДОСЛІДЖЕННЯ ПСИХОЛОГІЧНИХ ОСОБЛИВОСТЕЙ ФЕНОМЕНУ СТРАХУ У СУЧАСНІЙ НАУЦІ.....	30
ДВОРАК Д. ПСИХОЛОГІЧНА ПРОБЛЕМА БУЛІНГУ У ШКІЛЬНОМУ СЕРЕДОВИЩІ.....	32
ДЕМ'ЯНЮК В. ПРОБЛЕМИ АДАПТАЦІЇ ПРАЦІВНИКІВ ПСИХОЛОГІЧНОЇ СЛУЖБИ СИСТЕМИ ОСВІТИ ДО УМОВ ПРОФЕСІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ.....	35
ДЕРЕЛО І. ПСИХОЛОГІЧНІ ОСОБЛИВОСТІ САМОПРЕЗЕНТАЦІЇ ВІЙСЬКОВОСЛУЖБОВЦІВ-ЖІНОК.....	39
ДЖЕДЖЕРА О. ВПЛИВ СТРЕСУ НА ПЕРЕЖИВАННЯ ЕМОЦІЙНИХ СТАНІВ ЗДОБУВАЧІВ ВИЩОЇ ОСВІТИ В УМОВАХ ПАНДЕМІЇ COVID-19.....	41
ДЗЬОБА Ю. ПРИЧИНИ ТА ПРОЯВИ ЕМОЦІЙНОГО ВИГОРАННЯ ПІДЛІТКІВ.....	43
ЄФІМОВА М. МПСИХОЛОГІЧНІ ЗАХОДИ З ПРОФІЛАКТИКИ АГРЕСИВНОЇ ПОВЕДІНКИ ПІДЛІТКІВ.....	45
КИЛИМЧУК І. РОЛЬ ПСИХОЛОГІЧНОЇ СЛУЖБИ У ФОРМУВАННІ В УЧАСНИКІВ ОСВІТНЬОГО ПРОЦЕСУ ТОЛЕРАНТНОГО СТАВЛЕННЯ ДО ДІТЕЙ З ОСОБЛИВИМИ ОСВІТНИМИ ПОТРЕБАМИ.....	49
КОБЕЦЬ Д. ТЕОРЕТИЧНИЙ АНАЛІЗ ПРОБЛЕМИ ФОРМУВАННЯ НАВЧАЛЬНОЇ МОТИВАЦІЇ МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ.....	52
КОВАЛЕЦЬ А. УЯВЛЕННЯ ЮНАЦТВА ПРО МАЙБУТНЬОГО ШЛЮБНОГО ПАРТНЕРА.....	55
КОВАЛЬЧУК Х. ОСОБЛИВОСТІ ЛІДЕРСЬКИХ ЯКОСТЕЙ СТУДЕНТІВ.....	57
КОЗЕНЮК М. ОСОБЛИВОСТІ ВИВЧЕННЯ ОСОБИСТІСНОЇ ГОТОВНОСТІ СТАРШОКЛАСНИКІВ ДО ВИБОРУ ПРОФЕСІЇ.....	58
КОНОНЧУК А. ЗДАТНІСТЬ ДО ЕМПАТІЇ ЯК СКЛАДОВА ПРОФЕСІЙНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ ПСИХОЛОГА ЗАКЛАДУ ОСВІТИ.....	62
КОСТЮКОВИЧ І. ОСОБЛИВОСТІ ФОРМУВАННЯ САМООЦІНКИ ДІТЕЙ МОЛОДШОГО ШКІЛЬНОГО ВІКУ.....	65
КУЛАКЕВИЧ П. БАТЬКІВСТВО ТА МАТЕРИНСТВО ЯК СОЦІАЛЬНО-ПСИХОЛОГІЧНИЙ ФЕНОМЕН.....	69
ЛАТА І. ПСИХОЛОГІЧНЕ ДОСЛІДЖЕННЯ ФЕНОМЕНУ «ВИГНАНЦЯ» В ОСВІТНЬОМУ СЕРЕДОВИЩІ.....	72

МАРТЮЧЕНКО К. ПСИХОЛОГІЧНЕ БЛАГОПОЛУЧЧЯ ОСОБИСТОСТІ.....	74
МАРЧУК К. ПСИХОЛОГІЧНЕ ДОСЛІДЖЕННЯ ПРИЧИН БУЛІНГУ В НАВЧАЛЬНОМУ СЕРЕДОВИЩІ.....	77
МЕЛЬНИК Т. ПСИХОЛОГІЧНІ ЧИННИКИ АКЦЕНТУАЦІЇ ХАРАКТЕРУ У ПІДЛІТКІВ.....	78
МИСЬКО Є. ПСИХОЛОГО-ПЕДАГОГІЧНІ ОСОБЛИВОСТІ ФОРМУВАННЯ НАВЧАЛЬНОЇ МОТИВАЦІЇ СТАРШОКЛАСНИКІВ.....	81
МИХАЙЛОВА Т. ШЛЯХИ ЗАПОБІГАННЯ ТА КОНСТРУКТИВНОГО РОЗВ'ЯЗАННЯ КОНФЛІКТІВ У ПІДЛІТКОВИХ КОЛЕКТИВАХ.....	83
МОВЧКО О. ПСИХОЛОГІЧНІ БАР'ЄРИ ПСИХОЛОГА ЗАКЛАДУ ОСВІТИ У ВЗАЄМОДІЇ ІЗ ПЕДАГОГІЧНИМ КОЛЕКТИВОМ.....	86
НЕЧАЄВА Р. ПСИХОЛОГІЧНІ ОСОБЛИВОСТІ ПОСТТРАВМАТИЧНОГО СТРЕСОВОГО РОЗЛАДУ У ВІЙСЬКОВОСЛУЖБОВЦІВ.....	89
НІКШИНА Д. ФОРМУВАННЯ ГУМАНІСТИЧНИХ ЦІННОСТЕЙ МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ В ОСВІТНЬО-ВИХОВНІЙ ДІЯЛЬНОСТІ.....	94
ОЛЕКСІЙЧУК З. ПСИХОЛОГІЧНІ ОСОБЛИВОСТІ ВПЛИВУ МУЗИКИ НА ЕМОЦІЙНІ СТАНИ ШКОЛЯРІВ.....	97
ОМЕЛЬЧУК О. ТРАНСФОРМАЦІЯ КОНЦЕПТУ Я-ПСИХОЛОГ У СТРУКТУРІ САМОСВІДОМОСТІ СТУДЕНТІВ ЗАКЛАДІВ ВИЩОЇ ОСВІТИ.....	101
ПИЛИШОК Т. ПСИХОЛОГІЧНІ ОСОБЛИВОСТІ РОЗВИТКУ МОТИВАЦІЇ НАВЧАЛЬНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ МАЙБУТНЬОГО ФАХІВЦЯ.....	104
ПИСЬМЕННА В. ОСОБЛИВОСТІ САМОСТАВЛЕННЯ У НЕЗАДОВОЛЕНИХ ВЛАСНОЮ ЗОВНІШНІСТЮ ДІВЧАТ.....	105
ПОДЕЙКО Л. РОЗВИТОК ПРОФЕСІЙНОЇ ІДЕНТИЧНОСТІ МАЙБУТНІХ ПСИХОЛОГІВ.....	109
РАБОВИЧ І. ОСОБЛИВОСТІ ДІАГНОСТИКИ ПРОЯВІВ ДЕВІАНТНОЇ ПОВЕДІНКИ У ПІДЛІТКОВОМУ ВІЦІ.....	111
РАБОВИЧ І. ПСИХОЛОГІЧНИЙ ІНСТРУМЕНТАРІЙ У КОРЕКЦІЙНІЙ РОБОТІ З ПІДЛІТКАМИ, ЯКІ МАЮТЬ ПРОЯВИ ДЕВІАНТНОЇ ПОВЕДІНКИ.....	113
РОМАНОВИЧ І. ПОПЕРЕДЖЕННЯ СУЇЦИДАЛЬНИХ НАХИЛІВ СЕРЕД СТАРШОКЛАСНИКІВ.....	116
РОМАНЮК В. ПСИХОЛОГІЧНИЙ ВЗАЄМОЗВ'ЯЗОК МІЖ РОЗВИТКОМ ЕМОЦІЙНОЇ СФЕРИ ПІДЛІТКІВ І ЇХ СОЦІАЛЬНОГО СТАТУСУ В ГРУПІ.....	120
СОСОНЮК О. РОБОТА ПСИХОЛОГА ЗАКЛАДУ ОСВІТИ ЩОДО РОЗВИТКУ ЕМПАТІЇ У ПІДЛІТКІВ.....	122
СТУПНИЦЬКА А., КОНОНЧУК А. ДОВІРА ЯК ОСНОВНА ФОНОВА ПЕРЕДУМОВА ВЗАЄМОДІЇ ВИКЛАДАЧА ТА СТУДЕНТІВ.....	125
СИРОТЮК А. ДЕПРЕСІЯ В УМОВАХ ПАНДЕМІЇ COVID-19.....	129
ТКАЧ О. ПСИХОЛОГІЧНЕ ДОСЛІДЖЕННЯ ЯВИЩА СОЦІАЛЬНОГО ВИГНАННІ В НАВЧАЛЬНОМУ СЕРЕДОВИЩІ.....	135
ЧЕРНИЖ Я. ОСОБЛИВОСТІ ЕМОЦІЙНОГО ІНТЕЛЕКТУ ПІДЛІТКІВ З ДЕВІАНТНОЮ ПОВЕДІНКОЮ.....	137
ЧИЧУК Ю. ОСОБЛИВОСТІ ФОРМУВАННЯ СТРЕСОСТІЙКОСТІ СТУДЕНТСЬКОМУ ВІЦІ.....	140
ЧОРНОУС Я. ВПЛИВ ТРИВОЖНОСТІ НА НАВЧАЛЬНУ УСПІШНІСТЬ УЧНІВ....	142
ШЕПЕЛЬЧУК І. ЕМПІРИЧНЕ ВИВЧЕННЯ ОСОБЛИВОСТЕЙ СОЦІАЛЬНО-ПСИХОЛОГІЧНОЇ АДАПТАЦІЇ ДІТЕЙ 6-7 РОКІВ ДО УМОВ НУШ.....	144